

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.307/VR
van 19 juni 2014

over

een ontwerp van samenwerkingsakkoord ‘inzake dak- en
thuisloosheid’

Op 6 mei 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van samenwerkingsakkoord ‘inzake dak- en thuisloosheid’.

Het ontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 3 juni 2014. De verenigde kamers waren samengesteld uit Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Martine BAGUET, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, Luc DETROUX en Kaat LEUS, staatsraden, Lieven DENYS en Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assessoren, en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Frédéric VANNESTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 juni 2014.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Met het om advies voorgelegde ontwerp van samenwerkingsakkoord verbinden de partijen bij het akkoord¹ er zich toe om hun beleid tot voorkoming en bestrijding van de dak- en thuisloosheid voor te zetten, te coördineren en op elkaar af te stemmen op basis van een aantal principes. Zo kunnen de partijen bij het akkoord zich niet beroepen op de regels voor de bevoegdheidsverdeling om zich te onttrekken aan hun verantwoordelijkheid en verbinden ze zich ertoe om in dat geval gemeenschappelijke concrete oplossingen te vinden (artikel 1). Tevens verbinden de partijen er zich toe om hun inspanningen inzake het voorkomen en bestrijden van dak- en thuisloosheid beter op elkaar af te stemmen, ook tijdens de winterperiode, om sociale initiatieven uit te werken en om het verzamelen van gegevens en kennisbeheer te verzekeren (artikel 2). Daartoe omvat het ontwerp een aantal gemeenschappelijke definities betreffende dak- en thuisloosheid (artikel 3), specifieke bepalingen voor de winterperiode waarbij onder meer een Interministeriële Conferentie “Winteropvang Daklozen” wordt opgericht en engagementen wat het nemen van initiatieven inzake sociale innovatie betreft (artikelen 12 tot 15). Daarnaast worden de bestaande en geplande acties per betrokken partij (federale Staat, gemeenschappen en gewesten) opgelijst en engagementen opgenomen om de coördinatie van het beleid inzake dak- en thuisloosheid te verbeteren (artikelen 4 tot 11). Ten slotte bevat het ontwerp ook bepalingen inzake de gegevensuitwisseling. De Werkgroep Dakloosheid van de Interministeriële Conferentie “Integratie in de Samenleving” krijgt de bevoegdheid om te bepalen welke gegevens zullen worden verzameld zonder te raken aan de autonomie van de partijen inzake gegevensverzameling (artikelen 16 en 17). Het is ook in het kader van die interministeriële conferentie “Integratie in de Samenleving” en de werkgroep dakloosheid ervan, dat het te sluiten akkoord en de uitvoering ervan, jaarlijks zal worden geëvalueerd (artikel 18).

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

2. Een ontwerp van samenwerkingsakkoord is geen tekst die om voorafgaand advies aan de afdeling Wetgeving kan worden voorgelegd. Er dient immers te worden vastgesteld dat geen bepaling van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de afdeling Wetgeving de bevoegdheid verschaft advies te verstrekken over ontwerpen van samenwerkingsakkoorden.

3. Zulks neemt niet weg dat eenmaal het samenwerkingsakkoord tot stand is gekomen, dit is wanneer het door alle partijen zal ondertekend zijn,² de afdeling Wetgeving er alsnog toe kan worden gebracht om er kennis van te nemen, namelijk naar aanleiding van een aan de afdeling Wetgeving om advies voorgelegd voorontwerp of voorstel van wet, decreet of

¹ Aangezien het vooralsnog slechts een ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft, is het akkoord uiteraard nog niet definitief tot stand gekomen of gesloten door de ondertekening ervan door de bij de onderhandeling van het samenwerkingsakkoord betrokken partijen.

² Er dient te worden opgemerkt dat bij een aanvraag om advies over een voorstel of voorontwerp van instemmingstekst een ondertekende en gedateerde versie van het samenwerkingsakkoord moet worden gevoegd zodat zekerheid bestaat over de definitieve versie van dat akkoord. De notificatie van het Overlegcomité waarin wordt vermeld dat de voorgestelde tekst van het samenwerkingsakkoord wordt goedgekeurd, volstaat in dat verband niet.

ordonnantie waarbij het betrokken parlement om instemming wordt verzocht. De akkoorden die betrekking hebben op aangelegenheden die bij wet, decreet of ordonnantie worden geregeld, die de Staat, de Gemeenschap of het Gewest kunnen bezwaren of Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, hebben immers eerst gevolg nadat zij de instemming van de betrokken wetgevende vergadering(en) hebben gekregen.

Het kan niet worden uitgesloten dat ook in dit geval instemming van de wetgevende macht zich opdringt. Op het eerste gezicht kan immers niet worden uitgesloten dat het akkoord bepalingen zal bevatten die een parlementaire instemming behoeven zoals bijvoorbeeld de bepalingen die betrekking hebben op de duur van de winterperiode en de opvang van daklozen in die periode (artikel 14), die een verbintenis inhouden om gemeenschappelijke concrete oplossingen te vinden (artikel 1, tweede streepje) of die betrekking hebben op het verzekeren van gegevensuitwisseling (artikel 17, §§ 2 en 3).

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Pierre LIÉNARDY